

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านวรรณคดีและระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดรูปแบบการวิจัย
2. กำหนดประชากร
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. พัฒนาการสอนและปรับแผนการสอน
6. วิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในห้องเรียนเพียงหนึ่งห้องเรียน ผู้วิจัยได้ทดลองบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านวรรณคดีโดยทำการพัฒนาบทเรียนให้มีคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาให้ได้มากที่สุด รวมทั้งทำการศึกษาถึงระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่ได้อ่านวรรณคดี

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนวิชา 1552303 (วรรณคดีสำหรับเด็ก) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ประกอบการสร้างหลักสูตรแม่แบบ ได้แก่

1.1 แบบสอบถามความสนใจในการอ่านวรรณคดีและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ความสนใจในการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็ก จำนวน 6 ข้อ และตอนที่ 2 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ข้อ (ดูภาคผนวก ค) จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนี้ไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริงกับนักศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 28 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการประกอบการสร้างหลักสูตรแม่แบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มีตามตารางดังนี้

ตาราง 1 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กของนักศึกษา (N=18)

ความคิดเห็น	ค่าร้อยละ
1. นักศึกษาที่ไม่เคยอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กมาก่อน	77.77
2. นักศึกษาซึ่งชอบวรรณคดีที่ให้ข้อคิดหรือคติธรรมในการดำรงชีวิต	61.11
3. นักศึกษาซึ่งชอบวรรณคดีแนวโรแมนติก	50.00
4. นักศึกษาซึ่งชอบวรรณคดีแนวตลกขบขัน	44.44
5. นักศึกษามีความรู้สึกว่าการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กเป็นสิ่งที่ยากแต่ถ้าสนุกก็จะพยายามอ่าน	66.66
6. นักศึกษามีความรู้สึกซึ่งชอบต่อการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็ก	55.55
7. นักศึกษาคิดว่าได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษจากการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็ก	16.66
8. นักศึกษามีความรู้สึกว่าการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กเป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อ	5.55

9. นักศึกษาคิดว่าได้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ที่ดีขึ้นจากการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็ก	88.88
10. ได้ความเพลิดเพลิน	83.33
11. ได้ข้อคิดหรือคติสอนใจ	66.66
12. ได้ความรู้ทางสติปัญญา	44.44
13. นักศึกษาเชื่อว่าการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กจะช่วยให้มีพัฒนาการทางด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงขึ้น	88.88

จากตาราง 1 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 77.77 แนววรรณคดีที่นักศึกษาชื่นชอบมากที่สุดคือ วรรณคดีที่ให้ข้อคิดหรือคติธรรมในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาคือแนวโรแมนติก ร้อยละ 50 และแนวตลกขบขัน ร้อยละ 44.44 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาร้อยละ 66.66 รู้สึกว่าการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กเป็นสิ่งที่ยาก แต่ถ้านักศึกษาก็จะพยายามอ่าน ร้อยละ 55.55 ขึ้นชอบการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็ก และมีนักศึกษาจำนวน 16.66 ที่คิดว่าได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษจากการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็ก นักศึกษาร้อยละ 5.55 มีความรู้สึกว่าการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กเป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อ ส่วนร้อยละ 88.88 ของนักศึกษา คิดว่าได้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นจากการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็ก ได้ความเพลิดเพลินใจ ร้อยละ 83.33 ได้ข้อคิดหรือคติสอนใจร้อยละ 66.66 ความรู้ทางสติปัญญา ร้อยละ 44.44 และในหัวข้อสุดท้ายมีนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 88.88 ที่เชื่อว่าการอ่านวรรณคดีสำหรับเด็กจะช่วยให้มีพัฒนาการทางด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงขึ้น

ตาราง 2 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา (N=18)

ความคิดเห็น	ค่าร้อยละ
1. นักศึกษาชอบทักษะฟังมากที่สุด	55.55
2. นักศึกษาชอบทักษะพูดมากที่สุด	27.77
3. นักศึกษาชอบทักษะอ่านมากที่สุด	11.11
4. นักศึกษาชอบทักษะเขียนมากที่สุด	5.55
5. นักศึกษาคิดว่าทักษะฟังเป็นทักษะที่ยากที่สุด	33.33

6. นักศึกษาคิดว่าทักษะพูดเป็นทักษะที่ยากที่สุด	27.77
7. นักศึกษาคิดว่าทักษะอ่านเป็นทักษะที่ยากที่สุด	22.22
8. นักศึกษาคิดว่าทักษะเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด	16.66
9. นักศึกษาคิดว่าความสามารถทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของตนอยู่ในระดับปานกลาง	83.33
10. นักศึกษาคิดว่าความสามารถทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของตนอยู่ในระดับดี	16.66
11. ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับ A	16.66
12. ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับ B	55.55
13. ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับ C	22.22
14. ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับ D	5.55

จากตาราง 2 พบว่า ทักษะทางภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชอบมากที่สุดคือ ทักษะทางด้านการพูด คิดเป็นร้อยละ 27.77 รองลงมาคือทักษะทางด้านกรอ่าน ร้อยละ 22.22 ทักษะฟัง ร้อยละ 16.66 และทักษะการเขียน ร้อยละ 5.55 นอกจากนี้ยังพบว่าทักษะที่นักศึกษาคิดว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุดก็คือ ทักษะการฟัง ร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ ทักษะเขียน 27.77 ทักษะพูด 22.22 และทักษะอ่าน 16.66 สำหรับทางด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ นักศึกษาร้อยละ 83.33 คิดว่าความสามารถของตนอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงร้อยละ 16.66 ที่คิดว่าอยู่ในระดับดี และผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ผ่านมามีส่วนใหญ่อยู่นในระดับ B คือคิดเป็นร้อยละ 55.55 ระดับ C ร้อยละ 22.22 ระดับ A ร้อยละ 16.66 และระดับ D ร้อยละ 5.55

โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาใช้ประกอบกับข้อมูลจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษา คำอธิบายรายวิชา 1552303 ศึกษาวรรณคดีสำหรับเด็ก ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อทำการสร้าง หลักสูตรแม่แบบศึกษาวรรณคดีสำหรับเด็กขึ้นมา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนศึกษาวรรณคดีสำหรับเด็กที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน จำนวน 5 แผน แผนละ 3 คาบ ยกเว้นแผนการสอนที่ 5 มีจำนวน 6 คาบ รวมทั้งหมดเป็น 18 คาบ คาบละ 60 นาที โดยผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 4 วิธี มาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนต่างๆ ของการสอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน จะมีการนำกลยุทธ์คำทำนายเรื่องมาใช้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทำนายเนื้อเรื่องล่วงหน้า โดยการที่ให้นักเรียนแต่งเรื่องราวของตนขึ้นมาหนึ่งเรื่อง โดยใช้คำศัพท์ที่ครูกำหนดให้จากในเนื้อเรื่องนั่นเอง
2. ขั้นระหว่างอ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องไปได้สักระยะหนึ่ง ครูจะแนะนำการใช้กลยุทธ์ผังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก สำหรับให้นักเรียนได้วิเคราะห์เหตุการณ์และตัวละครต่างๆ ในเรื่องให้นักเรียนได้มีความเข้าใจในพฤติกรรมของตัวละครอันจะนำไปสู่การเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ครูอาจจะนำกลยุทธ์ผังอภิปรายมาใช้ในขั้นนี้ได้อีกด้วย เมื่อพบประเด็นปัญหาที่จะสามารถนำมาเป็นหัวข้อในการอภิปรายได้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในหัวข้อนั้นๆ เพื่อจะนำไปสู่การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น
3. ขั้นหลังการอ่าน จะมีการใช้กลยุทธ์กรอบเรื่อง ซึ่งมีอยู่หลายประเภทด้วยกัน เช่น กรอบเรื่องสำหรับการสรุปเนื้อเรื่อง ลักษณะตัวละคร แก่นเรื่อง ฉาก โดยให้นักเรียนเขียนเป็นการสรุปในแต่ละหัวข้อ โดยในแต่ละแผนการสอนสามารถนำกลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 4 วิธีไปใช้ได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงชื่อกลยุทธ์ที่ใช้ในขั้นตอนต่างๆของการสอน

แผนการสอนที่	เรื่อง	กลยุทธ์ที่ใช้		
		ขั้นก่อนการอ่าน	ขั้นระหว่างอ่าน	ขั้นหลังการอ่าน
1	The Story Teller	คำทำนายเรื่อง	-	ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก กรอปรเรื่อง
2	The Knight of the Silver Shield	-	ฝังอภิปราย	กรอปรเรื่อง
3	A Summer's Reading	คำทำนายเรื่อง	ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก	ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก กรอปรเรื่อง
4	Fables	คำทำนายเรื่อง	-	ฝังอภิปราย กรอปรเรื่อง
5	The Little Prince	-	ฝังอภิปราย ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก	-

หลังจากที่ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านแล้ว ได้นำไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมพร้อมทั้งให้คำแนะนำ หลังจากนั้นจึงนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. เครื่องมือประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน ได้แก่

3.1 แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ประเมินบทเรียนในแต่ละแผนการสอน ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่างๆคือ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาของบทเรียน ขั้นตอนการปฏิบัติการสอน ลักษณะของกิจกรรม ชื่อนำไปใช้ และการประเมินผล โดยมีผู้เชี่ยวชาญทำการประเมิน 2 คน และใช้หลักมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีการกำหนดน้ำหนักการให้คะแนนดังนี้

น้ำหนัก	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5	4.50-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
4	3.50-4.49	เห็นด้วยมาก
3	2.50-3.49	เห็นด้วยปานกลาง
2	1.50-2.49	เห็นด้วยน้อย
1	0.50-1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ในที่นี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมินอยู่ที่ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-5.00

3.2 แบบประเมินความสามารถทางการอ่าน ได้แก่ แบบทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านวรรณคดี โดยลักษณะข้อสอบจะเป็นแบบอัตนัย ซึ่งนักศึกษาจะต้องเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเมื่อเรียนจบแต่ละแผน สำหรับเกณฑ์การประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเกณฑ์การประเมินทักษะอ่านของอัจฉรา วงศ์โสธร (2538) และเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนแบบทดสอบวัดความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ของ สุรพงษ์ ยิ้มวิไล (2540) แล้วนำไปสร้างเป็นเกณฑ์การประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นเพื่อวัดความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษา ซึ่งการให้คะแนนจะพิจารณาโดยให้ความสำคัญและน้ำหนักไปที่ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด โดยจากคะแนน 10 ส่วน กำหนดน้ำหนักและองค์ประกอบเป็นสัดส่วนไว้ดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็น	4	ส่วน
2. การเรียบเรียงความคิด	3	ส่วน
3. การใช้คำศัพท์และสำนวน	2	ส่วน
4. เบ็ดเตล็ด (ตัวสะกด ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน)	1	ส่วน
รวม	10	ส่วน

เกณฑ์การวัดประเมินผลดังกล่าว สามารถเขียนเป็นตารางแสดงรายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนได้ดังนี้

ตาราง 3 แสดงรายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนแสดงความคิดเห็น

หัวข้อ	คะแนน				สัดส่วน คะแนน	คะแนนรวม= คะแนน x สัด ส่วนคะแนน
	ดี มาก 4	ดี 3	พอใช้ 2	ควร แก้ไข 1		
1. การแสดงความคิด					4	
2. การเรียบเรียงความคิด					3	
3. การใช้คำศัพท์และสำนวน					2	
4. เบ็ดเตล็ด					1	

ภายหลังจากการคำนวณแล้วคะแนนเต็มจะอยู่ที่ 40 คะแนน และเกณฑ์ผ่านจะอยู่ที่ 20 คะแนน สำหรับในกรณีที่นักศึกษาไม่เขียนคำตอบใดๆเลย นักศึกษาก็จะได้รับคะแนนเป็น 0 สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตาราง 4 แสดงองค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนแสดงความคิดเห็น

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การแสดงความคิดเห็น	4	ดีมาก	<p>เขียนได้ใจความสำคัญชัดเจน เกี่ยวพันกันไม่ออกนอกเรื่อง ขยายความชัดเจนและเป็นเหตุ เป็นผลแก่กันในทุกประเด็น</p> <p>มีการยกตัวอย่างมาสนับสนุนคำตอบและรายละเอียดของตัวอย่าง สามารถที่จะสนับสนุนคำตอบได้ เป็นอย่างดีและชัดเจนในทุก ประเด็น</p> <p>ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ดี และชักชวนให้ผู้อ่านคล้อยตามได้</p>
	3	ดี	<p>เขียนได้ใจความสำคัญชัดเจน เกี่ยวพันกันไม่ออกนอกเรื่อง</p> <p>มีการยกตัวอย่างมาสนับสนุนคำตอบและรายละเอียดของตัวอย่าง สามารถที่จะสนับสนุนคำตอบได้ เป็นอย่างดี</p> <p>ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ดี ตลอดทั้งเรื่อง</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	2	พอใช้	<p>เขียนได้ใจความไม่ค่อยชัดเจนแต่ยังพอเข้าใจได้และมีการออกนอกเรื่องในบางครั้ง</p> <p>มีการยกตัวอย่างมาสนับสนุนคำตอบแต่รายละเอียดของตัวอย่างไม่สามารถทำให้คำตอบมีความชัดเจนขึ้นมาเลย</p> <p>ดึงดูดความสนใจได้เป็นบางครั้ง</p>
	1	ควรแก้ไข	<p>เขียนไม่ชัดเจนจนไม่สามารถสื่อความได้และเนื้อความส่วนใหญ่ไม่เกี่ยวข้องกันออกนอกเรื่อง</p> <p>ไม่มีการยกตัวอย่างมาสนับสนุนคำตอบ</p> <p>ไม่มีการดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านเลย</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การเรียบเรียงความคิด	4	ดีมาก	แสดงความคิดอย่างต่อเนื่องได้ดี สมเหตุสมผล กระชับไม่เยิ่นเย้อ มีการใช้ตัวเชื่อมอย่างเหมาะสม
	3	ดี	เขียนแบบมีเหตุผลแต่ขาดลำดับความคิด ความคิดยังไม่ต่อเนื่องแต่จับใจความได้ มีการใช้ตัวเชื่อมไม่เหมาะสมในบางประโยค
	2	พอใช้	เขียนไม่ดีนัก ความคิดยังสับสนหรือไม่ต่อเนื่อง ขาดการลำดับความคิด มีการใช้ตัวเชื่อมไม่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่
	1	ควรแก้ไข	เขียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีการประมวลความคิดหรือเขียนได้น้อยมากจนประมวลไม่ได้ ไม่มีการใช้ตัวเชื่อมในการลำดับความคิด

ตาราง 4 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความ สามารถ	เกณฑ์
การใช้คำศัพท์และสำนวน	4	ดีมาก	เลือกใช้คำศัพท์ได้เฉพาะเจาะจงและชัดเจน เหมาะกับสถานการณ์ และใช้สำนวน การเขียนที่เหมาะสม
	3	ดี	ใช้คำศัพท์ได้ตามต้องการ แม้บางครั้งใช้ ศัพท์สำนวนไม่ถูกต้องแต่ไม่ทำให้ความ หมายเปลี่ยน
	2	พอใช้	การใช้ศัพท์จำกัดทำให้คำตอบสับสนหรือ ใช้แปลคำต่อคำ
	1	ควรแก้ไข	มีความรู้เรื่องศัพท์สำนวนน้อยมากจนไม่ สามารถสื่อความได้
เบ็ดเตล็ด (ตัวสะกด, ไวยากรณ์, เครื่องหมาย วรรคตอน)	4	ดีมาก	มีการใช้ไวยากรณ์ ตัวสะกด เครื่องหมาย วรรคตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม
	3	ดี	มีที่ผิดอยู่บ้างแต่สื่อความได้ไม่ทำให้เสียใจ ความสำคัญ
	2	พอใช้	พบข้อผิดพลาดบ่อยครั้งในเรื่องไวยากรณ์ ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน แต่ยังไม่ พอสื่อความได้
	1	ควรแก้ไข	มีการใช้ทั้ง 3 อย่างสับสน ทำให้ใจความ คลุมเครือไม่ชัดเจนจนไม่สามารถสื่อความ ได้

เมื่อผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินที่ใช้ในการตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว จึงได้นำไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ในการนี้เพื่อให้การตรวจให้คะแนนมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 คน ทำการตรวจให้คะแนนร่วมกับผู้วิจัย ในทุกๆแผนการสอน แล้วนำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นค่าคะแนนการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาแต่ละคนในแต่ละแผนการสอน โดยกำหนดให้ร้อยละ 80 ของนักศึกษาจะต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของแต่ละแผน หากแผนการสอนใดมีนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยก็จะนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงพัฒนาบทเรียนที่จะใช้สอนต่อไป

4. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

4.1 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดี เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่นักศึกษาใช้ในการอ่านวรรณคดี หลังจากได้เรียนจนจบครบทุกแผนแล้ว โดยในแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับประโยชน์ของกลยุทธ์แต่ละวิธีที่ใช้ในการอ่านวรรณคดี ซึ่งผู้วิจัยใช้หลักมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เช่นเดียวกับแบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อสอบถามถึงกลยุทธ์ที่นักศึกษาคิดว่าช่วยให้ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์ทั้ง 4 วิธี หลังจากสร้างแบบสอบถามดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปให้คณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งให้คำแนะนำปรึกษา แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง

4.2 แบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยเพื่อใช้ในการวัดระดับความเจริญด้านการใช้เหตุผลในการตัดสินใจพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมของนักศึกษา โดยยึดหลักทฤษฎีที่ว่าความเจริญทางจริยธรรมเชิงเหตุผลนั้นเจริญไปตามขั้นตอนตามแนวของ Kohlberg (อ้างใน สมบูรณ์ ศาลยาชีวิน, 2526, หน้า, 63) ประกอบไปด้วยปัญหาจริยธรรมที่เสนอในรูปแบบของสถานการณ์สมมติ 4 เรื่อง แต่ละเรื่องจะบรรจุเนื้อหาเรื่องราวและคำถามที่ผู้อ่านจะต้องมีความรู้สึกลำบากใจในการตัดสินใจว่าจะเลือกกระทำแบบไหนดี อะไรควร ไม่ควร ผู้ตอบจะต้องแสดงเหตุผลของตนในการแก้ไขความขัดแย้งเหล่านี้ วิธีการให้คะแนนแบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ก่อนจะเริ่มให้คะแนน ผู้ตรวจจะต้องอ่านเรื่องและคำตอบของนักศึกษาก่อน จากนั้นจึงนำคำตอบของนักศึกษาไปเทียบเคียงกับตัวอย่างคำตอบของชั้นต่างๆที่มีให้เฉพาะตามแนวทฤษฎีของ Kohlberg เพื่อจะตัดสินว่าคำตอบของนักศึกษาควรอยู่ในชั้นใด ระดับที่จัดให้นักศึกษาในแต่ละเรื่องอาจจะเป็นชั้นเดียวล้วนๆหรือหลายชั้นผสมกันก็ได้ เช่น ชั้นที่ 3 หมายถึง ชั้น 3 แท้ๆ ชั้นที่ 3(2) หมายถึง ส่วนใหญ่เป็นชั้น 3 แต่มีบ้างที่เป็นชั้น 2

หลังจากที่ให้คะแนนแต่ละเรื่องสำหรับนักศึกษาคนหนึ่งๆแล้ว คะแนนรวมทั้งหมดของนักศึกษานั้นสามารถหาได้ดังนี้

1. ให้นำนักคะแนนสำหรับคำตอบที่เป็นชั้นเดียวล้วนๆเท่ากับ 3
 2. คะแนนที่ผสมกัน เช่น 1(2) ให้นำนักคะแนนเป็น 2 ในชั้นที่เด่น และให้นำนักคะแนนเป็น 1 ในชั้นที่รองลงมา (ชั้นที่อยู่ในวงเล็บ)
 3. รวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละชั้นแล้วนำมาหาร้อยละ เพื่อเปรียบเทียบดูชั้นจริยธรรมที่นักศึกษาเป็นอยู่
- นอกจากนี้ยังสามารถแปลงให้เป็นคะแนนวุฒิภาวะทางจริยธรรมได้อีกดังนี้
- ก. ให้นำนักคะแนนตามชั้นต่างๆเช่น ชั้น 1 ให้นำนักคะแนนเป็น 1
 - ข. นำนักคะแนนของแต่ละชั้นคูณด้วยค่าร้อยละของคะแนนที่นักศึกษาได้ในชั้นนั้น (ที่ได้จากข้อ 3)
 - ค. จากนั้นจึงนำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน โดยคะแนนที่ได้จะอยู่ระหว่าง 100 (ชั้น 1) ถึง 600 (ชั้น 6)

ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยหลังจากสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจความสนใจในการอ่านวรรณคดีและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการสร้างหลักสูตรแม่แบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต่อจากนั้นจึงทำการทดลองสอนโดยนำบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านวิชาวรรณคดีสำหรับเด็กไปสอนกลุ่มทดลองคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 1552303 (วรรณคดีสำหรับเด็ก) จำนวน 18 คน ตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2543 ถึงวันที่ 18 สิงหาคม 2543 ทำการสอนสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 60 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยใช้แผนการสอนจำนวน 5 แผน

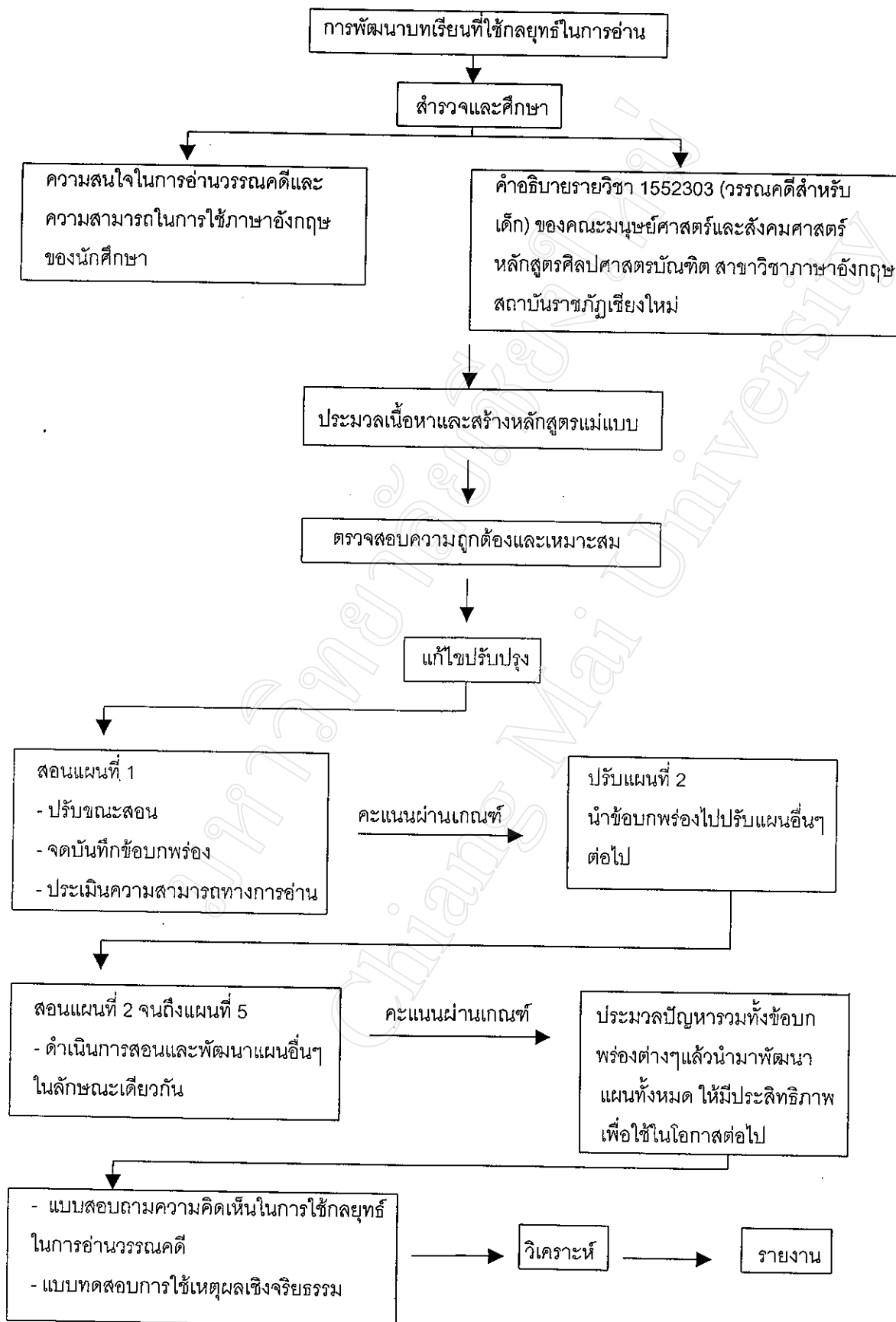
อย่างไรก็ตามในขณะสอนนั้น ผู้วิจัยยังคงต้องปรับปรุงแผนการสอนซึ่งผ่านการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมมาแล้วให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนการสอนจริงในแต่ละคาบ รวมทั้งจัดบันทึกข้อบกพร่องต่างๆแล้วนำไปปรับแผนการสอนลำดับต่อไปให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ในระหว่างการดำเนินการเรียนการสอนนั้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญ 2 คน เข้าร่วมในการสังเกตการสอนและประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนในแต่ละแผนการสอนทั้ง 5 แผน ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 5 แผนการสอน จากผู้เชี่ยวชาญ 2 คน ดังกล่าว มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อนำผลมาพิจารณาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ประสิทธิภาพของบทเรียนจะต้องมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-5.00 จึงจะผ่านเกณฑ์

เมื่อจบการสอนในแต่ละแผนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษา โดยให้มีการทดสอบการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่นักศึกษาได้อ่านในแต่ละเรื่อง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และการแสดงออกถึงมุมมองในการคิดวิเคราะห์ประเด็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในวรรณคดีแต่ละเรื่องที่นักศึกษาได้อ่าน ผู้วิจัยทำการตรวจให้คะแนนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญอีก 2 ท่าน แล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นค่าคะแนนที่นำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การผ่านที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงนำไปหารค่าร้อยละเพื่อดูจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ในแต่ละแผน แล้วจึงนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับแผนอื่นๆต่อไป

หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองสอนทั้ง 5 แผน แล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษากลุ่มทดลองทั้ง 18 คน ทำแบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม เพื่อศึกษาถึงระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาในการตัดสินใจปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ หลังจากที่ได้อ่านวรรณคดีโดยใช้แบบวัดระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของ Kohlberg ซึ่งนักศึกษาจะต้องทำการแสดงเหตุผลเพื่อแก้ไขความขัดแย้งเหล่านี้ สำหรับการให้คะแนนเพื่อใช้ในการเทียบชั้นของพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของ Kohlberg นั้น จะมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านจริยธรรม 2 คน เป็นผู้พิจารณาให้คะแนนร่วมกับผู้วิจัยเพื่อรักษาความเที่ยงตรงไว้ให้ได้มากที่สุด ดังนั้นเพื่อความกระจ่างชัดของกระบวนการพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอลำดับขั้นตอนการศึกษาวิจัยและพัฒนาบทเรียน ในรูปของแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิ 1 แสดงขั้นตอนการศึกษาและพัฒนา บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน

พัฒนาบทเรียนและปรับแผนการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดเกณฑ์การผ่านของแผนที่มีประสิทธิภาพและไม่ต้องปรับปรุง มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 5.00 และพิจารณาความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษา โดยยึดเกณฑ์การผ่านในแต่ละแผนว่า ร้อยละ 80 ของนักศึกษาจะต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50

หลังจากการเรียนการสอนในแต่ละแผน ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมินประสิทธิภาพของแผนการสอนทั้ง 5 แผน มีค่าเฉลี่ยตามลำดับดังนี้คือ 4.52 , 4.14, 3.95, 4.63 และ 4.57 ค่าเฉลี่ยรวมทุกแผน 4.36 และในส่วนของ การประเมินความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาร้อยละ 95 มีความสามารถทางการอ่านวรรณคดีผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50

สรุปได้ว่าการประเมินทั้งทางด้านประสิทธิภาพของแผนการสอนและด้านความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษาพบว่า ทุกแผนการสอนมีประสิทธิภาพดี แต่อย่างไรก็ตามจากการทดลองสอนในสถานการณ์จริงในห้องเรียน ผู้วิจัยได้มีการเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการสอนบางอย่างเพื่อให้มีความเหมาะสมตามสภาพการณ์จริงมากที่สุด ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยนำข้อบกพร่องและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นมาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณา ในการนี้ผู้วิจัยได้ทำการปรับและพัฒนา 3 ลักษณะคือ

1. ทำการปรับในขณะที่ปฏิบัติการสอนในแต่ละแผน คือ ทำการปรับแก้ไขส่วนที่เป็นปัญหาในขณะที่ดำเนินการสอนแต่ละขั้นตอนทันที โดยปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสม
 2. ทำการปรับแผนต่อไปที่มีข้อบกพร่องในการทำงานของตัวเองก่อนการสอน โดยนำข้อบกพร่องจากแผนที่ใช้ก่อนหน้านั้นมาเป็นองค์ประกอบ
 3. ทำการปรับหลังจากการสอนทุกแผนได้สิ้นสุดลง โดยนำผลที่ได้จากการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ การประเมินความสามารถทางการอ่านของนักศึกษารวมทั้งนำข้อสังเกตของผู้วิจัยมาปรับแก้ไขแผนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อใช้ในโอกาสต่อไป
- การปรับเครื่องมือแผนการสอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนที่ 1 (The Story – Teller) ในขั้นตอนการอ่านนั้น จากเดิมที่กำหนดไว้ว่าจะให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องด้วยตนเองจนจบเรื่องนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะเริ่มด้นให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับการอ่านเนื้อเรื่องก่อนในครั้งแรก จึงได้ให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องเฉพาะย่อหน้าแรกเท่านั้น

จากนั้นก็มีการซักถามข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าแรก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่องของนักศึกษา ต่อมาผู้วิจัยเห็นว่านักศึกษาใช้เวลาในการอ่านย่อหน้าถัดไปค่อนข้างมาก ผู้วิจัยจึงตัดสินใจให้นักศึกษาดำเนินการอ่านทีละครึ่งหน้า หลังจากนั้นผู้วิจัยจะมีการถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในย่อหน้านั้นๆตลอดจนจบเรื่อง ซึ่งก็ปรากฏว่าทำให้นักศึกษาใช้เวลาในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้เร็วขึ้น ต่อมาเป็นส่วนของการใช้กลยุทธ์ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก จากเดิมนักศึกษาจะต้องวิเคราะห์ความรู้สึกของตัวละครโดยเขียนลงในตารางเป็นกลุ่ม แต่ปรากฏว่าเมื่อผู้วิจัยอธิบายความหมายและแนะนำขั้นตอนการใช้กลยุทธ์แล้ว ผู้วิจัยได้แสดงตัวอย่างของเหตุการณ์ที่นักศึกษาจะต้องวิเคราะห์บนแผนไสและอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ ปรากฏว่านักศึกษามีความสามารถที่จะตอบปากเปล่าเกี่ยวกับความรู้สึกของตัวละครที่มีต่อเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดได้ ผู้วิจัยจึงทดลองถามตัวละครอื่นๆ ก็ปรากฏว่านักศึกษามีความสามารถตอบและวิเคราะห์ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดสินใจข้ามขั้นตอนที่จะให้นักศึกษาเขียนคำตอบวิเคราะห์ความรู้สึกของตัวละครลงในตารางไป เพราะเห็นว่านักศึกษามีความสามารถที่จะทำกิจกรรมนี้โดยปากเปล่าได้

ส่วนในการปรับหลังการสอนนั้น ได้ปรับเปลี่ยนในขั้นตอนของการอ่านเนื้อเรื่อง โดยได้เพิ่มการนำคำถามในแต่ละย่อหน้า โดยเขียนลงบนแผนไส เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสรู้ขอบเขตในการอ่านใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า จะได้ไม่เป็นการเสียเวลาอ่านรายละเอียดอื่นที่ไม่จำเป็นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

นอกจากนี้จากผลคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านวรรณคดีนั้น พบว่านักศึกษายังมีปัญหาในการตอบคำถามแบบอัตนัยในการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้อ่าน ซึ่งมีทั้งคำถามที่ตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อเรื่องและข้อคำถามที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรู้สึกจากการอ่านเรื่องที่ 1 ผู้วิจัยได้สอบถามถึงประสบการณ์ในการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่านักศึกษามาก่อนเคยมีประสบการณ์ในการตอบแบบอัตนัยมาแล้ว แต่ผลที่ปรากฏไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าใดนัก เพราะมาตรฐานการใช้ภาษาของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่ได้มาตรฐาน และไม่มีการเรียบเรียงความคิดในการตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงได้มีการแนะนำหลักการตอบคำถามทางวรรณคดีให้แก่นักศึกษา และแสดงตัวอย่างการตอบคำถามให้ตรงประเด็น และมีการขยายความยกตัวอย่างในเนื้อเรื่องมาสนับสนุนคำตอบด้วย ซึ่งยังได้ย้ำว่าให้นักศึกษาไม่ต้องกังวลในเรื่องไวยากรณ์มากนัก ขอให้เน้นการแสดงออกทางความคิดจากเนื้อเรื่องให้อ่านให้ได้มากที่สุด แต่ขณะเดียวกันในการเรียนภาษา ถ้านักศึกษาใช้ไวยากรณ์ที่ผิดพลาดมากเกินไป จะทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้ คะแนนด้านการแสดงออกทางความคิดก็คงจะต้องลดตามลงไป ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยก็ได้ให้กำลังใจกับนักศึกษาว่าเป็นงานเขียนชิ้นแรก นักศึกษาคงยังไม่รู้หลักวิธีการ

ตอบคำถาม ซึ่งหวังว่างานชิ้นต่อไปคงจะรู้แนวทางซึ่งจะทำให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาการเขียนให้ ได้ดียิ่งขึ้น

2. แผนการสอนที่ 2 (The Knight of the Silver Shield) ในขั้นตอนระหว่างการสอนนั้นมีการเปลี่ยนแปลงตรงลำดับการใช้กลยุทธ์ผังอภิปราย เดิมที่ผู้วิจัยตั้งใจนำกลยุทธ์ผังอภิปรายมาใช้ เพื่อให้ นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นโดยสมมติตนเองเป็นตัวละครในเรื่อง คือ Sir Roland ว่าหลังจากที่ได้ผู้มาเยือนคนที่ 1 คือทหารมาขอให้ Sir Roland ออกไปช่วยรบ นักศึกษาจะตัดสินใจอย่างไร ผู้วิจัยได้เปลี่ยนโดยให้นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องจนจบตรงผู้มาเยือนคนที่ 2 คือ the old woman เพราะผู้วิจัยคิดว่า ทหารคนแรกอาจจะยังไม่มีแรงกดดันชัดเจนเท่าไรต่อตัวของ Sir Roland แต่ถ้า เป็น the old woman ซึ่งเป็นผู้หญิงและได้ทราบข่าวถึงสถานการณ์ในสนามรบว่ามีความเสียเปรียบ จะทำให้ตัวละครมีความกดดัน มีแรงบีบคั้นที่จะต้องทำการตัดสินใจว่าจะออกไปช่วยรบดีหรือไม่ และจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถหาเหตุผลมาสนับสนุนคำตอบของตนเองได้อย่างมากและชัดเจน จึงได้นำกลยุทธ์ผังอภิปรายมาใช้หลังจากที่นักศึกษาอ่านเรื่องถึงผู้มาเยือนคนที่ 2

นอกจากนี้เดิมที่นักศึกษาจะต้องทำการส่งผลสรุปจากการอภิปรายเป็นกลุ่ม แต่ผู้วิจัยตัดสินใจเปลี่ยนให้นักศึกษาส่งผลสรุปจากการแสดงความคิดเห็นเป็นคู่ในครั้งแรกแทนเนื่องจากจะทำให้ได้ ความเห็นที่มาจากตัวนักศึกษาเองทั้ง 2 คนอย่างชัดเจน ทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงความคิดของ นักศึกษาแต่ละบุคคลว่ามีความเข้าใจในเรื่องนี้น้อยแค่ไหน และภายหลังจากการสอนผู้วิจัย ได้มีการนำเอาผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงขั้นตอนการนำเสนอเพื่อให้ได้ แผนการสอนที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังรายละเอียดในตัวอย่างของแผนการสอนในภาคผนวก ข ที่ ปรับปรุงแล้ว

3. แผนการสอนที่ 3 (A Summer's Reading) ก่อนการสอนผู้วิจัยได้ทำการปรับเปลี่ยน เนื้อหาทางภาษาให้เหมาะสมกับระดับภาษาของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น และมีการเพิ่มเติมอธิบาย คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในเนื้อเรื่องแบบให้นักศึกษาไปพร้อมกับเนื้อเรื่องด้วย และมีการเปลี่ยนแปลงในขั้นตอนหลังการอ่าน จากเดิมหลังจากที่นักศึกษาอ่านเนื้อเรื่องจบแล้วนักศึกษาจะต้องใช้ กลยุทธ์ผังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลักในการวิเคราะห์สรุปปัญหาและเหตุการณ์ ต่างๆในเรื่อง แต่เนื่องจากผู้วิจัยคาดการณ์คำตอบของนักศึกษาไว้ว่าจะใกล้เคียงกับคำตอบของ กลยุทธ์ที่ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำในขั้นตอนที่ 14 แล้ว จะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกันและน่าเบื่อด้วย ผู้วิจัยจึงได้ตัดสินใจถามปากเปล่า และปรากฏว่านักศึกษาก็สามารถตอบ วิเคราะห์ความรู้สึกของ ตัวละครได้ใกล้เคียงตามที่ผู้วิจัยได้คาดการณ์เอาไว้ อีกประการหนึ่ง ในเรื่องนี้ นักศึกษาไม่ได้ทำสรุป เนื้อเรื่องโดยใช้กลยุทธ์กรอบเรื่อง เนื่องจากในขณะนั้นนักศึกษายู่ในช่วงของการสอบวิชาอื่นๆ จึง

ต้องมีภาระในการอ่านวิชาต่างๆมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ได้ให้นักศึกษาทำการสรุปประเด็นของเรื่องนี้ ประกอบกับผู้วิจัยเห็นว่านักศึกษาได้ใช้เวลาในการทำความเข้าใจและอ่านเนื้อเรื่องในชั้นเรียนอย่างเต็มที่แล้ว จึงสามารถดเว้นการใช้กลยุทธ์กรอกรอบเรื่องในแผนการสอนนี้ได้

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าในขณะที่เรียน ผู้วิจัยได้พยายามอธิบายคำศัพท์สำนวนที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องเพื่อเป็นการสะดวกแก่นักศึกษาในการอ่านแล้ว ปรากฏว่า จากเนื้อเรื่องที่มีความยาวค่อนข้างมาก จึงทำให้การเรียนในช่วงครึ่งหลังนักศึกษาเกิดความเหนื่อยล้า และเป็นคาบเรียนตอนปลายด้วยจึงเกิดความอ่อนเพลียในการเรียนอย่างเห็นได้ชัด นักศึกษาจึงไม่สามารถอ่านเนื้อเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าใดนัก ผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องดังกล่าวไปปรับแผนภายหลังการสอน โดยการขยายเวลาเพิ่มเป็น 4 คาบ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการอ่านเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจะได้ไม่เป็นการกดดันให้นักศึกษาต้องมีความรู้สึกว่าจะต้องอ่านเรื่องให้จบทันภายในเวลา จะช่วยให้นักศึกษามีความรู้สึกที่ดีในการอ่าน และสามารถอ่านเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. แผนการสอนที่ 4 (Fables) ในขั้นตอนการใช้กลยุทธ์ฝังอภิปราย นักศึกษาจะต่อแสดงความคิดเห็นเป็นเป็นคู่ๆ จากนั้นจึงรวมเป็นกลุ่มใหญ่ แต่ในสภาพการณ์จริงปรากฏว่านักศึกษาให้ความสนใจกันมาก มีการแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายและน่าสนใจ ผู้วิจัยเห็นดังนั้นจึงได้ให้นักศึกษาแต่ละคู่แลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิดเห็นของตนในหัวข้อที่ว่า "ถ้านักศึกษาเป็นสิงโตจะตัดสินใจถอดเขี้ยวเล็บของตนเองเพื่อจะได้แต่งงานกับคนที่รักหรือไม่" แทนที่จะรวมเป็นกลุ่มใหญ่อีกครั้งหนึ่ง เพราะผู้วิจัยสังเกตได้ว่า โดยหัวข้อและประเด็นปัญหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักซึ่งสามารถที่จะดึงดูดความสนใจจากนักศึกษาได้เป็นอย่างดี และคำตอบสามารถที่จะเป็นไปได้อีกหลายมากกว่าเรื่อง The Knight of the Silver Shield ดังนั้นการที่นักศึกษามีโอกาสในการรายงานความคิดเห็นเป็นคู่ๆย่อมมีความเหมาะสมมากกว่าที่จะรวมเป็นกลุ่มใหญ่ เพราะทุกคนจะได้มีโอกาสรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนแต่ละคนได้อย่างทั่วถึงมากที่สุด

นอกจากนี้ ภายหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว เดิมทีนักศึกษาต้องใช้กลยุทธ์กรอกรอบเรื่องในการสรุปเรื่อง Fables ทั้ง 4 เรื่อง แต่ผู้วิจัยตัดสินใจให้นักศึกษาสรุปแค่ 2 เรื่องหลังเท่านั้นคือเรื่อง Fearing the Wind กับ The Moth and the Star สาเหตุเพราะ Fables 2 เรื่องแรกคือ Belling the Cat กับ The Lion in Love มีเนื้อหาค่อนข้างสั้นและง่ายต่อการทำความเข้าใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้นักศึกษาสรุปเรื่องโดยใช้กลยุทธ์กรอกรอบเรื่องใน 2 เรื่องหลังซึ่งมีความเหมาะสมที่จะใช้กลยุทธ์กรอกรอบเรื่องนี้ได้ ส่วนการปรับหลังการสอน ผู้วิจัยได้เพิ่มการแสดงตัวอย่างของสถานการณ์ซึ่งสามารถที่จะนำสำนวน "Belling the Cat" ไปใช้ได้เพิ่มเติมในแผนการสอนข้อที่ 4 เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจถึงวิธีการนำสำนวนนี้ไปใช้ในประโยคตามสถานการณ์ต่างๆได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5. แผนการสอนที่ 5 (The Little Prince) ก่อนทำการสอนในแผนนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำชุดแบบฝึกหัดคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆในเรื่อง เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้องไม่สับสน โดยผู้วิจัยได้แจกชุดคำถามให้นักศึกษาก่อนล่วงหน้าเพื่อที่นักศึกษาจะได้มีโอกาสในการอ่านเนื้อเรื่องมาก่อนล่วงหน้าและมีเวลาในการตอบคำถามเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยระหว่างการสอนผู้วิจัยก็จะมีการถามคำถามจากในชุดแบบฝึกหัดเพื่อตรวจสอบว่านักศึกษาเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือไม่ แบบฝึกหัดบางข้อที่นักศึกษาไม่สามารถหาคำตอบได้หรือตอบได้อย่างไม่ชัดเจน ผู้วิจัยก็จะแก้ปัญหาโดยการให้นักศึกษาเข้ากลุ่มกันช่วยอภิปรายในคำถามแต่ละข้อที่นักศึกษาทำไม่ได้ และจากการที่นักศึกษาแต่ละคนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนและซักถามซึ่งกันและกันจึงทำให้นักศึกษาสามารถที่จะตอบคำถามที่เป็นปัญหาในตอนแรกได้อย่างลุล่วงไปด้วยดี วิธีการนี้ทำให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเองระหว่างนักศึกษา เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอีกด้วย

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านอย่างต่อเนื่องใน 3 ลักษณะคือ ปรับขณะทำการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอนในแต่ละคาบ พร้อมทั้งทำการจัดบันทึกปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆไว้เพื่อนำไปพัฒนาแผนการสอนอันดับต่อไป ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และปรับก่อนการสอนแผนต่อไปโดยดูแนวทางจากแผนที่ผ่านมา และในลำดับสุดท้ายหลังจากการทดลองแต่ละแผนสิ้นสุดลงก็จะประมวลปัญหาข้อบกพร่องต่างๆรวมทั้งข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาแผนการสอนโดยรวมให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ในการนี้ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นถึงการปรับในลักษณะต่างๆที่กล่าวมาดังปรากฏในภาคผนวกหน้า โดยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

- * หมายถึง การปรับในขณะที่ทำการสอน
- ** หมายถึง การปรับก่อนการสอน
- *** หมายถึง การปรับหลังการสอน

วิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความสนใจในการอ่านวรรณคดีและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คำนวณโดยใช้ค่าร้อยละ ส่วนแบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านและแบบประเมินความสามารถทางการอ่านวรรณคดี วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดี คือการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนแบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University